

De Drietand

Hallo, beste Neptuners, hier zijn we alweer! De “april-editie” is dan ook zowat het begin van een nieuw en hopelijk vruchtbaar duikseizoen.

Bij velen begint het waarschijnlijk alweer te kriebelen om het duikmateriaal te voorschijn te halen en een nieuw duikseizoen aan te vatten. Al kunnen we nu al zeggen dat het geen gemakkelijk jaar zal worden. In Wemeldinge, zelfs tot een stuk daarbuiten, zijn er immers werken aan de gang ter versteviging van de dijken. Dat betekent dat onze vaste duikstek, aan de punt, zo goed als niet in aanmerking zal komen om te duiken...Jammer, maar helaas, er is niets aan te doen! We zullen dus inventief moeten zijn.

Of er al dan niet gedoken wordt en op welke locatie dit zal gebeuren, kan je vanaf nu ook terugvinden op onze website. Jawel je leest het goed! Onze website is vanaf nu echt in gebruik! Voor hen die dit nog niet wisten, je kan de info vinden op volgend adres, www.neptune.be Moest er nog enige twijfel zijn, neem dan contact op met Freddy Van Goethem op 0494089561.

Deze “apriluitgave” is voor mijzelf niet de echte aanvang van het nieuwe seizoen, echter wel het afgelopen Ardennenweekend! Hoe dat meer dan geslaagd weekend is afgelopen, kan je lezen in onze samenvatting verder in dit blad!! Uiteraard mag het stukje mariene biologie ook niet ontbreken, vandaag behandelen we de groene trekkervis, *Balistapus undulatus*.

Verder kunnen jullie ook de gebruikelijke aankondigingen vinden over o.a. de clubbarbecue. Door de werken aan de dijken van de Oosterschelde zullen we noodgedwongen moeten uitwijken. Maar dat hoeft op zich helemaal geen slechte zaak te zijn: Nieuwe horizonten ontdekken mag ook al eens! Je kan alle details verder in de “Drietand” terugvinden!

Voor de dagen dat er toch kan worden gedoken in de Oosterschelde heb ik alvast ook de getijden bijgevoegd van de belangrijkste “duikmaanden”. Zo, als intro moet dit zeker volstaan, er rest mij nog alleen U veel leesplezier en een fijn duikseizoen toe te wensen. Niet vergeten...Als je het doet, doe het veilig!!

!!Proficiat!!

**Nicky Van Brusselen, Reinout Putzeys en Alexander Willems
zijn geslaagd in hun zwembadproeven als voorbereiding voor
het behalen van het 1* duikbrevet.**

Van harte proficiat !!

Groene trekkervis – *Balistapus undulatus*

Trekkervissen zijn over het algemeen duidelijk herkenbaar en hun bouw is erg kenmerkend. Ze hebben een hoog en sterk zijdelings samengedrukt lichaam, ook de vorm en stand van de bek zijn erg opvallend. Deze bek is ook een geducht wapen, de korte kaken zijn bijzonder krachtig en boven en onder bezet met een rij van acht zeer dicht tegen elkaar staande, sterke, beitelvormige tanden. Daarenboven bezit de bovenkaak nog een serie van zes plaatvormige tanden, die achter de eerste rij staan en daarmee zijn vergroeid.

Ze zijn erg territorium gebonden en zullen er absoluut niet voor terugdeinzen een duiker die hierin binnendringt aan te vallen en te bijten! Ze kunnen dan ook lelijke wonden veroorzaken die erg moeilijk genezen. Met deze vissen in de buurt is op je hoed zijn zeker aangewezen! Buikvinnen ontbreken bij de trekkervissen en zijn vervangen door één enkele beweeglijke dikke en ruwe stekel, die scharnierend aan het bekken verbonden is. Tussen de stekel en de buik bevindt zich een losse huidflap die uitgespannen wordt wanneer de buikstekel wordt opgericht. Ook op de rug heeft deze vis een gelijkaardig vinstelsel. Indien de buik en rugvin wordt opengeklapt lijkt de vis een stuk groter, met de bedoeling eventuele aanvallers af te schrikken. Ook hun zwembewegingen zijn typerend, het lijkt wel of de vinnen als een lapje stof heen en weer worden geschud.

Indien er echt gevaar dreigt waartegen ze niet zijn opgewassen, zullen zij zich terugtrekken in spleten of hopen van het rif en wordt zowel de rug als buikvin opengeklapt en zetten ze zich muurvast in hun schuilplaats. Dit passen zij ook 's nachts toe wanneer ze zich in hopen en spleten terug trekken om te slapen. Met uitzondering van enkele soorten leven de meeste trekkervissen solitair en kort bij het bescherming biedende rif. Het zijn vooral de soorten die in schoolverband leven die zich meer in open water ophouden.

Tijdens de paartijd graven de wijfjes nestkuilen die soms wel een meter diameter kunnen hebben, en wat ze vol overtuiging verdedigen. Tijdens deze periode zijn ze dan ook extra agressief! Trekkervissen kunnen een grootte, afhankelijk van de soort, tot wel 75 cm bereiken en erg oud worden, 25 jaar is geen uitzondering!

Hun voedsel bestaat o.a. uit garnalen, krabben, kreeften, weekdieren en stekelhuidige, zoals zee-egels en zeesterren. Ook sponsen, inktvissen, algen en zeegras staan op het menu. Niet zelden speuren ze hun prooi op door een waterstraat in het zand te blazen, zodat verborgen voedsel wordt blootgelegd.

Hun verspreidingsgebied loopt van de Indische Oceaan, tot de Rode Zee en de Stille Oceaan, waar je ze kan aantreffen op diepten tussen 10 en wel 75 meter.

M.D.C. Neptune
CLUB BARBECUE.
OP ZONDAG 18 JULI 2010

Zoals reeds eerder aangekondigd, in de inleiding, komt onze vaste stek aan “de punt” te Wemeldinge niet in aanmerking door de dijkverstevingen die er aan de gang zijn.

Neptune zou Neptune niet zijn als we niet met een aanvaardbaar alternatief voor de dag zouden komen, daarom gaat onze barbecue door aan :

De Meren van l'Eau d'Heure

Centre d'Accueil de la Plate Taille

Route de la Plate Taille 99

6440 Boussu-Lez-Walcourt

We komen samen om 10.30 h aan de ingang van het domein, zodat iedereen die wil duiken zich ten laatste omstreeks 11 h kan klaarmaken voor de duik.

Het is ietsje verder dan de Oosterschelde (Je doet er ongeveer 1.30 h over van uit Mechelen), dus tijdig vertrekken is de boodschap!

Voor alle duidelijkheid, dit gaat enkel door als het weer ons gunstig gezind is, dus contacteer eerst Freddy V.G. op 0494089561!

Meer info kan je vinden op :

www.lacsdeleaudheure.be

en op onze website :

www.neptune.be

Weekend te Herbeumont sur Semois (Herhaald en weer een schot in de roos)

Vertrokken onder een blauwe hemel, werd het hoe langer hoe grijzer naarmate we onze bestemming, Herbeumont, naderden. Bij het uitstappen aan **hotel La Châtelaine** was het duidelijk frisser dan te Mechelen, zodat ik mijn optimistisch opgerolde hemdsmouwen maar gauw weer afrolde. Het terras van het hotel is echter een warme serre, met een mooi uitzicht op het dorp. Neptune had één verkenner, Erwin, al vooruit gestuurd en die zat ons al op te wachten achter een frisse Orval. We hadden nauwelijks zijn voorbeeld nagevolgd of Neptune viel binnen, samen met zijn volgelingen (tot een totaal van 24 werd bereikt).

Eens hun reeds dorstige kelen gelaafd, moesten de zwemmers zich klaarmaken. Uw verslaggever had dit jaar een smoes om niet mee te doen (knie bezeerd), waardoor ik er ditmaal eens kon van profiteren om alles optimaal te filmen. Met Jos reed ik mee naar de aankomstplek om er de cateringploeg af te zetten, opdat die al meteen aan de slag kon gaan, want vorig jaar was de wijn nauwelijks warm geraakt toen de zwemmers er al toe kwamen.

Daarna met Neptune en zijn zwemmende hofhouding – 7 meermannen en 3 meerminnen – naar het vertrekpunt gereden. Eens de officiële groepsfoto genomen, was er geen houden meer aan. Ik denk dat Reinaut het eerst weg was, iets wat de andere jonge gasten noopte er ijlings achteraan te gaan, want de ludieke “Wisselbeker Sloef”* stond op het spel ! (* Ooit geschonken door Roger Michiels, alias “Sloef”, die er het opschrift “Altijd den eerste in de Lesse” op gekleefd had). Enkel Philippe (Putzeys) miste eigenlijk zijn start, want toen hij het jong volk wou achterna gaan, schoot het riempje van een palm los en krijg dat maar eens weer in orde als je dikke handschoenen draagt ! Hij moest dus weer naar de oever om door Hugo geholpen te worden.

Met Jos mee terug gereden naar de aankomst, bleek de wijn al op temperatuur te zijn.

Ik dacht dus ditmaal óók eens rustig één bekertje voorspong te kunnen nemen, om na enige tijd afwachten de aankomst uitgebreid te filmen, toen in de verte – het stuk voor de aankomst is een zeer lange rechte lijn – al opspattend water van de eerste palmer gesignaleerd werd. Hooguit drie slokjes wijn had ik slechts binnen toen **nummer één, Matthias**, de eindmeet bereikte ! Proficiat !!! Toen ik vorige jaar zelf het traject mee zwom, zeiden de bereidsters van de warme wijn dat ze nauwelijks tijd genoeg hadden gehad, maar zelf vond ik de lengte van het zwemtraject wel ideaal : op het moment dat ik begon te vinden dat het eindpunt stilaan in zicht mocht komen, was het daar ook ! Ditmaal was het water troebel, vertelde Matthias en overal voldoende diep – nergens werd de bodem geraakt. Het was bovendien niet koud. “Wier” (eigenlijk “vlottende waterranonkel”) was er niet, net zoals vorig jaar dus.

Broer **Pieter** arriveerde wat later als **tweede**. Hij had wel drie kwartier gesprint om Matthias in te halen, zei hij lichtjes gefrustreerd bij aankomst, maar het was hem niet gelukt. Volgend jaar de revanche, Pieter! (Al hoop ik dan ook weer mee te doen en mijn kans te verdedigen, want dat is, al bij al, toch leuker dan er niet aan mee te doen). Vanaf dan vielen ze met de regelmaat van een klok binnen, zodat ik het maar nipt kon bijbenen om ze elk apart te filmen bij het aanmeren. **Derde** werd **Bas**, Reinaut vierde, Philippe (Fimmers) vijfde. Als zesde, maar toch als **eerste mermin**, eindigde **Nicky** ! Eveneens een dikke Proficiat ! Erwin en Sonja, die de ondankbare taak hadden gekregen de bezemwagen te verzorgen, kwamen praktisch gelijktijdig binnen als zevende en achtste. De ongelukkig gestarte Philippe (Putzeys) kwam als negende toe met het bericht dat Karen uit het water was moeten gaan omdat ze in haar pak onvoldoende kon ademen. Dit koppel verdient dus dit jaar wel de prijs voor de grootste pechvogels ! Jos - altijd klaar staand om te helpen - reed meteen in allerijl naar de vertrekplaats om haar op te

pikken. Hij was nog niet lang weg, of iemand met scherpe ogen meende Karen op een paar honderd meter stroomopwaarts aan de overzijde in een dennenbos te zien. Het was inderdaad Karen ! Philippe (P.) riep haar toe haar vinnen aan te trekken en vanaf daar naar de andere oever te zwemmen. Aanvankelijk leek ze daar wat tegen op te zien en dus waadde Bas, die nog in duikpak rustig wijn had staan drinken, naar de overzijde om haar bij te staan.

Er bestaan nog echt galante kerels! Er stond echter zeer veel water en toen het hem tot borsthoogte kwam, moest hij het laatste eindje wel zwemmen. Terwijl hij op de oever stroomopwaarts stapte, was Karen ondertussen klaar gekomen met haar vinnen en liet haar “redder” het nakijken. Die moderne vrouwen hebben nu eens totaal geen gevoel meer voor romantiek! Bas was wel net op tijd terug om haar nog te helpen bij het uittrekken van haar vinnen, maar toen ik hem suggereerde dat het filmisch meer verantwoord zou zijn om haar in zijn armen naar de oever te dragen, gaf hij er de brui aan. Wel spijtig voor mijn film !!! Onze steeds diplomatische voorzitter wou van Karen weten of haar pak gekrompen was, zodat ze slecht kon ademen. Maar Karen had absoluut geen schroom om voor de camera toe te geven dat het niet aan haar pak lag.

Wie trouwens eveneens met hetzelfde probleem kampt (uw verslaggever o.a.), kreeg het nog zwaar te verduren op dit gebied : De dames van het feestcomité (Sonja en Maria) voegen jaar na jaar nog meer lekkernijen toe aan het warme-wijn-evenement, waarmee het oorspronkelijk allemaal begon : pompoensoep (het werk van Denise) en rijstpap (Maria). Eigenlijk had Sonja nog pannenkoeken in petto, maar omdat Philippe (P.) ook nog voor boterhammen met kop en mosterd gezorgd had hebben ze die maar van het menu geschrapt. En dan had Ludo nog onverwacht enkele grote cakes mee !!! Alles was uitstekend en ging er zeer vlotjes in.

Nu zou je redelijkerwijs verwachten dat Neptune na al dat lekkers een deugddoende siësta zou houden, maar neen hoor : In de namiddag deed hij nog eens zonder verpinken de wandeling van vorig jaar over, met als doel een (hóóg!!!) uitzichtpunt over de Semoisvallei. ’t Moet echter zijn dat hij zich vooral het gezellige terras van **taverne “Au Randonneur”**, dat we toen nadien aandeden, herinnerde, want hij zette er zéér stevig de pas in. Of was dat enkel om zijn aankomend buikje wat tegen te gaan bedoeld ??? Het bier was er nog steeds even lekker en er was er zelfs een nieuw bij. Ondanks mijn verzameling bieretiketten, kende ik het nog niet en ook de naam ben ik kwijt. Hondje “Touche” (King Charles) kreeg van Reinaut een handpalm vol Godefroybier aangeboden, wat hij met héél veel smaak opslobberde. Hond Lex (Doberman) wou van Karen vermoedelijk óók een pintje bekomen, maar hoe hij ook haar gezicht poogde schoon te likken, het was vergeefs. Ze verstond hem maar niet en hij moest het dus enkel met hondenbrokjes stellen.

Na een gezellig uurtje babbelen ging Neptune, “lichtjes in de wind”, naar het hotel om te douchen en te genieten van een gastronomisch banket. Matthias ontving van Sonja (winnares van vorig jaar) tijdens het banket de beker overhandigd, vergezeld van een kus. Nicky kreeg, als eerste zwemster, enkel een besnorde kus van Freddy. Ook de tweede dag volgde precies hetzelfde scenario van vorig jaar : een prachtige wandeling over een rotskam in de lus van een Semoismeander, traktatie met appelsientjes halverwege, pintje(s) in taverne Au Randonneur en, voor wie wou blijven, nog een etentje in het hotel.

Onderweg naar huis, kregen we enkele fikse maartse regenbuien te verduren, maar zoals al bij eerdere gelegenheden, had vadersje Neptune de weergoden weer eens naar zijn hand gezet : alle activiteiten waren ongehinderd door regen (enkele drupjes niet te na) kunnen doorgaan. Er waren zelfs zonnige momenten. Wie er niet bij was had weer eens dik ongelijk!

Je kan de fotoreportage van dit geslaagde weekend terugvinden op onze website :

www.neptune.be